

Sygn. akt IV U 711/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2017r. w S.

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 sierpnia 2016 r. (Nr(...))

w sprawie J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

prawo do świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu J. P. przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 08 lipca 2016 r.

Sygn. akt IV U 711/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, odmówił J. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem nie udowodnił 35 lat stażu pracy oraz stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. P., wnosząc o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego i o ponowne wyliczenie stażu prac (odwołanie k. 1 akt sprawy). Na rozprawie w dniu 30 stycznia 2017r. ubezpieczony wnosił o doliczenie do okresów składkowych i nieskładkowych pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od kwietnia 1977r. do sierpnia 1978r. Ponadto wyjaśnił, że stosunek pracy z zakładem pracy w P. został rozwiązany z uwagi na przegranie przez pracodawcę przetargu (protokół rozprawy k. 11-11v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację i przepisy prawa zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-2v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. P., ur. (...), w dniu 7 lipca 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne.

Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ubezpieczonego organ rentowy uznał okres składkowy w wymiarze 33 lat, 3 miesiące i 27 dni oraz okres nieskładkowy w wymiarze 11 miesięcy i 6 dni, tj. staż pracy wynoszący łącznie 34 lata, 3 miesiące i 3 dni, licząc do dnia rozwiązania stosunku pracy. Zaskarżoną decyzją z dnia 8 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem nie udowodnił 35 lat stażu pracy oraz stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę (decyzja z 8.08.2016r. k. 38 akt emerytalnych).

Ubezpieczony J. P. w okresie od 5.09.1955r. do 26.04.1990r. był zameldowany na pobyt stały w miejscowości M. (poświadczenie o adresach i okresach zameldowania k.20 akt sprawy). Wówczas ubezpieczony mieszkał wraz z rodzicami J. i B. P., którzy w okresie od 4 listopada 1971r. do 1979r. byli właścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 2,31 ha położonego we wsi M. i J., gmina G. (zaświadczenie k.16 akt sprawy). Wnioskodawca do dnia 11 czerwca 1977r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w D., a kolejne zatrudnienie podjął dopiero od 1 sierpnia 1978r. W okresie pozostawania bez zatrudnienia, tj. od 12 czerwca 1977r. do 31 lipca 1978r. J. P. stale pracował w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze ponad 4 godzin dziennie, wykonując wszelkie prace polowe oraz prace przy obrządki zwierząt (zeznania świadków A. C. i M. N. k.34v-35v akt sprawy; zeznania ubezpieczonego k. 35v-36 akt sprawy).

W okresie od 13.05.2013r. do 31.12.2015r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w P. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera instalacji i urządzeń sanitarnych. Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę. Przyczyna wypowiedzenia była związana z brakiem zamówień robót budowlanych. Spółka nie miała pracy dla montera instalacji sanitarnych w okolicach G.. W 2015r. prace były prowadzone w odległości około 120 km od G.. Wobec braku robót w odległości około 40 km od miejsca zamieszkania J. P. jego stanowisko pracy zostało zlikwidowane. Prace w okolicach G. były prowadzone do października 2015r., a w związku ze zmniejszeniem w 2015r. ilości prac budowlanych prowadzonych przez w/w spółkę o około 30% nastąpiła redukcja zatrudnienia (świadczenie pracy k. 18 akt sprawy i k.12 akt emerytalnych; pismo pracodawcy k. 31 akt sprawy; zeznania świadka T. B. k. 41v-42 akt sprawy).

J. P. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako osoba bezrobotna od dnia 7 stycznia 2016r., z prawem do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 11 września 2012r. W dniu 5 lipca 2016r. upłynął 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku ubezpieczony nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albo zatrudnienia w ramach prac inwestycyjnych lub robót publicznych (zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 7.07.2016r. k. 13 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. P. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r. poz. 170 j.t.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, ze zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych). Ponadto, jak stanowi ustęp 3 wskazanego przepisu świadczenie

przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ustępie 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: (1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, (2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, (3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że wnioskodawca w dniu 5 września 2015r. ukończył 60 lat, jak również spełnia warunki dotyczące posiadania statusu osoby bezrobotnej oraz okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony do dnia rozwiązania stosunku pracy legitymuje się okresem uprawniającym do emerytury wynoszącym co najmniej 35 lat, a także czy stosunek pracy łączący ubezpieczonego z pracodawcą (...) sp. z o.o. w P. do dnia 31 grudnia 2015r. został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy uznał ubezpieczonemu 34 lata, 3 miesiące i 3 dni łącznego okresu składkowego i nieskładkowego, zatem do wymaganych przepisami co najmniej 35 lat brakowało mu zaledwie 8 miesięcy i 27 dni. Ubezpieczony w toku procesu wnosił o zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12 czerwca 1977r. do 31 lipca 1978r. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności spójne i w całości wiarygodne zeznania świadków i ubezpieczonego, dał podstawy do uznania, że w w/w okresie J. P. stale pracował w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze ponad 4 godzin dziennie, wykonując wszelkie prace polowe oraz prace przy obrządki inwentarza żywego. Wówczas wnioskodawca nie był nigdzie zatrudniony, mieszkał razem z rodzicami, prowadził z nimi wspólne gospodarstwo domowe i utrzymywał się wyłącznie z pracy w gospodarstwie rolnym. Po doliczeniu do okresu uprawniającego do emerytury dotychczas uznanego przez organ rentowy (34 lata, 3 miesiące i 3 dni) okresu pracy w gospodarstwie rolnym przypadającego przed dniem 1 stycznia 1983r. po ukończeniu 16 roku życia zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony do dnia rozwiązania stosunku pracy wykazał 35-letni staż pracy.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy - ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych lub technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

W celu ustalenia przyczyn rozwiązania stosunku pracy Sąd zwrócił się do ostatniego pracodawcy wnioskodawcy – (...) sp. z o.o. w P., który w piśmie z dnia 14.02.2017r. wskazał, że przyczyna wypowiedzenia stosunku pracy z J. P. związana była z brakiem zamówień robót budowlanych. Świadek T. B., będący prezesem w/w spółki, wyjaśnił, że ubezpieczony pracował przez cały okres zatrudnienia w okolicach G., najdalej do 40 km od swojego miejsca zamieszkania na budowach prowadzonych przez firmę. Przyczyną rozwiązania umowy o pracę był brak robót w okolicy

miejsca zamieszkania ubezpieczonego, a także zmniejszenie prac budowlanych w 2015r. realizowanych przez spółkę o około 30%, w związku z czym pracodawca zlikwidował stanowisko pracy ubezpieczonego. W tych okolicznościach Sąd uznał, że przyczyna rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczonym leżała po stronie pracodawcy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b w/w ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Niewątpliwie zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że rozwiązanie z J. P. stosunku pracy nastąpiło z powodu likwidacji jego stanowiska pracy z przyczyn organizacyjnych pracodawcy, który zaprzestał wykonywania prac budowlanych w okolicach G., w konsekwencji czego nie było zapotrzebowania na pracę wnioskodawcy.

Całokształt okoliczności sprawy pozwolił zatem uznać, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia 8 lipca 2016r., tj. od dnia następnego po zgłoszeniu wniosku o świadczenie stosownie do treści art.7 ust.1 ustawy z 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.